

Predikan i Mariakapellet 2010 av Tobias Bäckström

Askonsdagen

”Bön och fasta”

Apg 13:1-3

Mark 2:18-20

Vem är jag? Vem är jag egentligen bakom alla masker? Bakom den fasad som jag omsorgsfullt har putsat och polerat under många år. År efter år lägger vi på lager efter lager. Vi identifierar oss med vårt arbete, det blir ett lager. Och ju finare tjänstetitel desto tjockare lager. Vi har en utbildning, vi är husägare. Vi är gift med någon som också ger oss identitet. Vi har barn som lyckas väl i livet. Vi har genomfört ett antal olika projekt. Lager på lager bygger vi upp en identitet som hjälper oss att svara på frågan: ”Vem är jag?” Inte bara när andra frågar, utan kanske framförallt när frågan pockar inom mig. Men vad är jag då utan alla dessa lager? Om jag inte hade haft min utbildning, mitt yrke, mitt hus, min familj, mina genomförda resor och andra projekt. Om jag inte hade haft allt detta som jag använder för att svara på frågan: ”Vem är jag?” Vad återstår? Vad finns kvar?

Ja, askonsdagens budskap är att bakom alla dessa lager är du *stoft och aska*. ”Kom ihåg o människa att du är stoft och att du åter ska bli stoft.”

Vi är in under fastan. En fasta där vi skalar bort våra lager istället för att lägga på. En subtraktionsprocess, där vi plockar bort allt detta som vi lyfter fram för att framhålla vårt jag, våra egon. En fasta där vi övar oss i att bli avklädd allt eget. Där vi går motsatt väg som vi ständigt övas på i samhället. En väg neråt istället för uppåt. Där vi tömmer oss själva på allt innehåll som vi själva har konstruerat. Då kommer vi upptäcka att ju mindre vi är i oss själva, desto mer är vi i Gud, i Kristus.

Vår yttre fasta kan naturligtvis handla om att avstå från viss mat, från att titta på TV, eller annat. Men inget av detta är värt något om det inte motsvaras av en inre process där vi skalar bort våra lager och våra fasader. I oss själva är vi ingenting. I Kristus är vi allt.